

Устад тарзенимизле өтен байрам күнлеринде зенклөшдик, төбриклөшдик. Она һәср әләдијим ше'ри һә ахт чапа верәчәјим сорушду.

— Нәриман мұәллим, дүңјаја әәфе јохду, мәңә јаздыгыңыз ше'ри чапа вериң, — деди. — На гәдәр сәвләјәчәгыңыз! Гој јадикәр галсын.

Ше'ри бир нече күн габаг телефонда охумуш-дум. Сон мисралары ешкәндә үрәкдән күлмүш-дү. Чалыны көзләјирди.

Сәз вердим кк, чап етдирәчәјәм. Чоңдан чы-хыш етмирам, бир силсилә јөнәи ше'рим вәр, кәрәк чапа верим.

Өзүнә хәс олан табикликлә күлүб разылыгыны билдирди. Мән дә разылыг әләдим кк, мәзуну мәңә сиз веримсиниз.

Филармоникјада «Әдәбијәт вә инчәсәнәт» газети Деәләт Телевизия вә Радио Верликшләри Комитәсилә биржә дән бастыларыңыз У. һачыбејовун хәтирә көчәсини кәчирирди. Сәвнилә тарзенимиз дә дә'әт етмишдик. О кәчә дәдәң бир сәз мәңә бәрк тутду: «Әллі беш илдир «Лејли вә Мәчнун»да Лејлини ешгилә тәр чалырам». Бу сәзү әлиграф кәтириб әлә һәмәи кәчә о бармагларә ше'р јаздым.

Әзиз Бәһрам әми! Китабыма дә бу ше'ри бу нүгәддизә илә верәчәјәм. Көрүнүр, сөзүн дә, ше'рин дә һисәи ккәи өз тәләји, өз төркүмәи-һәли олурмуш. Ешкәдјиниз ккәи чапа верирам.

Әвләдә, устад!

Н. НӘСӘНЗӘДӘ

МӘНӘББӘТ

«Әллі беш илдир «Лејли вә
Мәчнун»да Лејлини ешгилә
тәр чалырам».

Тарзән Бәһрам Мансуров.

Чал, чал, јорулмасын гој о бармаглар,—
пәрдәдә әйләнир, сикдә «јәр» чалыр.
Дүңјада һәр кәсәи бир Лејлиси вәр,
ккәи гәләм чалыр,
ккәи тәр чалыр.

Мәңә үрәк вериб, сәңә гол-һанад,
мәһәббәт әйләнчә, ојунчаг олмәз.
Сәвмәк—вәтәндәшлиг борчуду, устад,
вәтәндә вәтәнсиз јашамаг олмәз.

Бәјүк Үзәјрки доғма сәнәти!
Халлар—Фүзулини таныш сәсијди.
Бир гадм гәлбикни ккәи мәһәббәти
гадаған олункмуш
Шәрг нәһәсијди.

Бәлкә дә тәләји бәләјимш онун,
бир әсрә бәс олду бир гәлбәи һәмә.
Лејлини сәһрада ктирди Мәчнун,
сәһнәдә сән кәрдүн,
әј Бәһрам әми.

Хәтринә дәймәси гој бу зәрафәт,
билкәрам, бәјүктү ешгки, үләтәи.
Бу әллі беш илдә
әммә әј устад,
Лејлини Мәчнунә вәрә билмәдиң.